„Код кога се нађу следеће четири особине тај је прави лицемер, а код кога се нађе нека од ових особина онда тај има особине лицемера, и такав ће остати све док не остави ту особину: када му се нешто повери он изневери, када говори лаже, када обећа не испуни, и када се расправља бестидно се расправља.“

Од Абдуллаха бин Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Четири особине: ко их има, тај је лицемер, а ако се једна од њих нађе у њему, тај има део лицемерја све док је не остави: ко кад говори лаже, ко кад обећа не испуни, ко кад се свађа буде груб, и ко кад склопи уговор буде непоуздан.“

[صحيح] [رواه البخاري ومسلم]

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упозорава на четири својства која, ако се нађу при муслиману, јако ће личити на лицемера. То се, односи на онога код кога су ове особине доминантне, а не на онога код кога се оне ретко нађу. Оне су: 1. Када говори, намерно износи неистину. 2. Када се обавеже на нешто не испуни и проневери. 3. Када да обећање не испуни и прекрши га. 4. Када се расправља с неким прелази границе, одступа од истине и износи неистине. Лицемерство представља исказивање једног, а сакривање супротног. Ово је присутно код особе са наведеним својствима будући да једно приказује ономе коме говори, коме обећава и с киме се расправља, а крије супротно. Ова особа, дакле, поседује својство лицемерства докле год се не реши те одређене особине, али не у смислу мунафика који се приказује да је муслиман, а у себи крије неверство.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/66537